

T-211. 2023.09.03 vasárnap
Jób élete 8. rész

Kedves Gyerekek!

A Jób könyvének 5. részéhez szeretnék egy kicsit visszatérni. A témáni Elifáz, Jóbhoz intézett beszédét olvastam nektek előző alkalommal. **„Íme boldog ember az, akit Isten megdorgál; azért a Mindenhatónak büntetését meg ne utáld! Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. Hat bajból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged. Az éhínségben megment téged a haláltól és a háborúban a fegyveres kezektől. A nyelvek ostora elől rejtve leszel és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik. A pusztulást és a drágaságot neved és a fenevadaktól sem félsz. Mert a mezőn való kövekkel is frigyed lesz és a mezei vad is békeességben lesz veled. Majd megtudod, hogy békeességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékod, nem találsz benne hiányt. Majd megtudod, hogy a te magod megsaporodik és a te sarjadékok, mint mezőn a fű. Érett korban térsz a koporsóba, mint a learatott gabona. Íme, ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak.”** Jób 5:17-27.

Beszéltünk Isten dorgálásáról, hogy mi se csüggedjünk el, amikor bennünket ér, mert sajnos hajlamosak vagyunk erre, amikor nem úgy mennek a dolgok, ahogy szeretnénk. Azzal folytatódik itt a monológ, hogy **„hat bajból megszabadít és a hetedikben sem illet a veszedelem téged”**. Hogy van ez valójában? És Jób ezt vajon hogyan értékelte? Hogy esett ez egy nyomorúságban lévő embernek? Őt is érte hat baj eddig és nem látta a szabadulást, nem látta, hol van ennek a vége? De kérdezhetjük, hogy mindig megszabadít az Úr a bajainkból? Bizony van, amikor hosszú ideig benne tart minket a bajban, nehézségben. Viszont nagyon sok olyan hívő ember volt, aki ezt megtapasztalta a háború, fogság, üldöztetés idején. Sok csodával határos megmenekedést olvastam, vagy hallottam már. De nagyapám is többször elmondta amíg élt, hogyan süvítették el füle mellett a lövedékek a háborúban, mégis épségben hazaért a frontról. **„Az éhínségben megment téged a haláltól...”**. Igen ez az íge is sokszor beteljesedett már, mert számtalan hívő ember tett már bizonyosságot erről, hogy gondoskodott Isten az ételükről. Sokszor nagyon kevés volt, de túléltek az inséges időkben. Volt, hogy a kidobott krumplihéjnak is tudtak örülni, mert annyira nem volt mit enniük. De bizony rengetegen haltak éhen a háború miatt kialakult szegénység során. Vagy gondolatok a koncentrációs táborokban, hadifogságban meghalt emberekre. Biztosan volt köztük sok hívő ember is. Akkor miért van olyan, amikor nem ment meg az éhínségben a haláltól? Isten szuverén Úr. Neki senki nem mondhatja meg mit csináljon. Azt tesz a teremtményeivel, amit akar. De bármilyen szörnyűségnek tűnjön is az éhhalál, Isten mindig az ember javát akarja. Ha valakiben ez által tudta elvégezni, azt a munkát, hogy Jézus Krisztushoz hasonló legyen, az jó jelent. A hívő embernek ebből a szempontból kell megvizsgálni mindent. Az örök életre milyen hatással vannak az engem ért nehézségek, nyomorúságok? **„A nyelvek ostora elől rejtve leszel...”** Itt is álljunk meg egy kicsit. Igen, lehet olyan, amikor Isten valóban elrejt bennünket a nyelvek ostora elől, a szidalom, gyalázás elől. De gondolom ti is tapasztaltatok már ilyet, amikor szidnak benneteket, rosszakat mondanak rátok. Ugye milyen rosszul tud esni? Engem is ért egy ilyen emlékezetes szidalom újjászületésem után, amikor látták, hogy nem járok már velük abban a bűnös életben. De érdekes, hogy ilyenkor a hívő embert öröm tölti be, ha Isten, vagy Krisztus nevéért gyalázzal illetik. Az Úrért szenvedni kiváltság. És gondolatok csak az Úr Jézusra, aki rengeteg szidalmat tűrt el némán, mint a Bárány, akit levágásra visznek. Ma is vannak országok, ahol a hívő embereket nemcsak nyelvükkel ostromozzák, hanem meg is ölik. **„A pusztulást és a drágaságot neved...”** Igen, ezzel az ígérellel is nagyon sokakat megerősített az Úr a háborús, inséges időkben. De ez most is igaz, mert a szomszédunkban dúló háború miatt, nagyon elszabadultak az árak, drága lett nagyon sok minden. De hála Istennek, aki meg tudja áldani a keveset is, így nem kell félnünk a jövőtől.

Ezzel be is fejezem, gondolkodjatok el ezeken és a következő alkalommal, majd itt szeretném folytatni.

Ámen

